



Пройдемося по Базарній

Autor: Yury - 3 stycznia 2017 rok

Базару нема — у сенсі того ринку, що дав назву цій вулиці. На місці його — Старобазарний (Кіровський) сквер. Вулиця Базарна (вона ж Раковського, вона ж Кірова) — є. І сповнена відкриттів.

Одне з останніх відкриттів меморіальних дощок в Одесі відбулося на фасаді будинку по вул. Базарній, 78 — в пам'ять про жив тут батька Бориса Пастернака художника Леоніда Осиповича (Іцхок-Лейб, Ісаак Йосипович) Пастернак. Скільки її не відкривати, Базарна все одно таїть таємниці.

Радянська історіографія оспівувала героїв знаменитої «Іноземної колегії», особливо її творців. При цьому ім'я справжнього автора і першого керівника колегії було викреслено з історії. Звали його Володимир Дьоготь. Саме Дьоготь разом з іншими одеситами у 1918 році, під час Інтервенції, створив у конспіративній квартирі робітника-металіста Ярошевського по Базарній №93 «Іноземний комітет». Чому ж «комітет», а не «колегію»? Конспірація! Ще один конспіратор, хоробрий серед скромних наших командирів та найскромніший серед хоробрих (визначення Сталіна) Григорій Котовський під виглядом лікаря брав в ті роки «пацієнтів» на Базарній вулиці, в будинку № 36. Після прийому Котовський перетворювався в залежності від ситуації або в огрядного поміщика-кутілу Золотарьова, або в скупого Гершеле Берковича, який мав на Привозі велику овочеву комору. причому Гершеле Берковичу вдавалося отримувати товар навіть з тих місць під Одесою, де орудували «червоні банди»!

Практично кожен номер на Базарній — це історія. Або політика. Або література. Наприклад, номер 10 пов'язаний з ім'ям авангардного поета-«математика» Велеміра Хлебнікова, який влітку 1912 року гостював тут у своїй тітоньки Варвари Рябчевської.

